

Heidi Punkari
P.O. Box 137
EECMY
Gindhir, Bale Zone
ETHIOPIA
heidi.punkari@flom.fi

Ystis 1/08

+251 22 664 0280 (Gindhir)
+251 91 180 7696 (kännykkä)

* * * * *

Gindhir 1.2.2008

Uuden vuoden 2008 toivotus Gindhirstä!

Koulumme joululoman jälkeen palasin takaisin Gindhriin juuri sopivasti etiopialaiseksi jouluksi, jota juhlittiin maanantaina 7.1. Keittiössäni oli odottamassa valtava postipino, jota ihanaa lähteä availemaan. Kiitos jokaiselle joulutervehdyksellä muistaneelle! Sydämellinen kiitos myös onnittelusta, joita olemme saaneet kihlauksemme johdosta!

Joululomalla matkustelimme Efan kanssa Hararin maakunnassa, joka sijaitsee Gindhriin itäisessä Etiopiassa, mutta Balen pohjoispuolella. Kahdessa viikossa sain kokea aimo annoksen etiopialaista matkustamista julkisilla kulkuneuvoilla eli busseilla ja minibusseilla. Viereinen kuva on otettu Hararin kaupungissa ja poseeraamme siinä Efan kanssa Hararin kansallisasuisissa. Naisen asu oli oikeastaan suuri kangas, joka jotenkin kiedottiin ja sidottiin ympärille. Miehen asussa erikoisuutena oli hiuksiin laitettava pieni puinen kampa punaisella tupsulla ja suuri vyötäisille asetettava puukko.

Helena pääsikin palaamaan Suomeen suunniteltua aikaisemmin, emmekä ehtineet enää nähdä kotona Gindhriissä. Tapasimme Dodolassa viettäessämme yön samassa hotellissa – Helena matkalla Addikseen, minä Gindhriin.

Helena on ollut minulle tärkeä ihminen Gindhriissä. Hänellä on takanaan pitkä työrupeama tässä maassa ja myös siksi hänen kanssaan on ollut mukavaa jutella monenlaisista mieltä askarruttavista kysymyksistä. Kiitokset vielä Helenalle lukuisista aamuisista kävelyretkistä, iltapalaseurasta tähtitaivaan alla, tavallisen arjen jakamisesta.

Nyt loppukevään asun yksin tällä kaupunkitontilla. Jonkin loppu on kuitenkin aina uuden alku. Nyt minulla hääää apulainen keittiössäni neljänä päivänä viikossa ja vaatii minulta välillä vähän totuttelua. Kun ei suomalaista seuraa ole enää niin helposti omalla tontilla saatavilla, olen tavannut enemmän etiopialaisia. Kummilapsipaikan työhön yritän panostaa nyt kevään aikana enemmän, ja työtä tulee täten myös olemaan enemmän. Luulen, että monelta kannalta yksin asuminen tekee sittenkin hyvää.

Gindhirin Suomalaisella koululla alkoi historiansa toinen kevätlukukausi ja arki rullaa taas enimmäkseen tuttuun tahtiin. Aamupäivällä Jari Hiekkänen kävi ottamassa meistä koulukuvan ja saatte kirjeen mukana aivan uunituoreen kuvan. Kuvassa takana vas. Heidi-ope, 1.luokkalainen Maria ja 2.luokkalainen Jaakko. Edessä eskarilainen Juho sekä 5-vuotias Elias. Tänäpäivänä kävimme myös Jaakon ja Marian kanssa tutustumassa etiopialaiseen kotiin Adafors-nimisen vartijamme luona. Adaforsin perhe on muutenkin tuttu lapsille, sillä perheen tyttäret, Maskaram ja Warkee

työskentelevät lastenhoitajina ulkomaalaisten tontilla. Lisäksi perheessä on kolmas tyttö ja kaksi poikaa. Perheen koti on ainoastaan muutaman sadan metrin etäisyydellä koulustamme, ja niinpä sinne oli helppo mennä jalan. Päärakennuksessa, peltikattoisessa savitalossa on yksi pieni huone, joka toimii makuu- ja olohuoneena. Pöyreä, perinteisemmän näköinen olkikattoinen maja talon vieressä toimii keittiönä ja eläinten suojana. Pihapiiri on aika suuri ja siinä on myös erilliset aitaukset lehmälle ja hevoselle. Vierailullamme saimme nauttia etiopialaista, vastavalmistettua leipää sokerisen teen kera. Vierailun purkamisen lasten kanssa jäi maanantaille. Kaiken tavarapaljouteni keskellä huomaan itse monesti ihmetteleväni sitä, miten pienissä kodeissa ja miten vähällä rojulla ihmiset täällä tulevatkaan toimeen. Tuossakin kodissa asuu seitsemän ihmistä: samankokoisessa huoneessa siis, jonka kokoisessa minä sain lapsuudessani nauttia omasta rauhasta ja omista tavaroistani. Ymmärsinköhän silti olla onnellisempi, mitä tuo perhe?

Kummilapsikeskuksessa ja kummityössä olemme saaneet iloita siitä, että olemme löytäneet (rukousvastauksena) työllemme etiopialaisen jatkajan. Myös Liisi perheineen on lähdössä Gindhiristä toukokuun aikana, eikä näillä näkyminen työlle ollut suomalaista jatkajaa. Ajattelimme, että luultavasti on toivotonta löytää työlle etiopialaista jatkajaa, joka täyttäisi kaikki tehtävän vaatimat kriteerit ja joka olisi vielä valmis asumaan Gindhirissä tai matkustamaan tänne säännöllisesti suhteellisen pienellä palkalla. Sopiva henkilö tehtävään löytyi kuitenkin ihmeellisen helposti: hän on Miljooni-niminen mies, joka on asunut joitakin vuosia sitten Gindhirissä ja työskentelee tällä hetkellä Luterilaisen Maailmanliiton projektissa läheisellä paikkakunnalla. Hän pystyy matkustamaan Gindhriin riittävän usein ja hänellä on tarvittavaa kielitaitoa ja koulutusta. Miljooni aloittaa tehtävässään toukokuussa.

10. tammikuuta vietimme joulujuhlaa kummilapsikeskuksessa. Jo perinteeksi käyneeseen tyyliin juhlaan oli teurastettu muutama vuohi – sekä kristityille että muslimeille omaan tyyliinsä. Lapset olivat kehittäneet seurakunnan Shimallis-nimisen evankelistan johdolla pienen näytelmän. Lisäksi hyvin koulussa menestyneet lapset lukivat runojaan ja muita kirjoituksiaan. Osat teksteistä olivat ilmeisesti sanomaltaan hyvinkin evankeliumia julistavia. Joulujuhlan päätteeksi lapsille jaettiin Suomesta tulleita lahjoja sekä joitakin ns. kannustuspalkintoja ohjelman puolesta.

Nyt joulun jälkeen olen yrittänyt aloittaa vähän tehokkaammin vierailuja lasten kodeissa ja toivon, että toukokuun koittaessa Liisi tai minä olisimme vierailleet jokaisen lapsen kotona. Kotivierailujen jälkeen kirjoitamme aina henkilökohtaisemman kummikirjeen lapsen kummille Suomeen. Olen nyt tehnyt joitakin vierailuja yksikseni ja työ on osoittautunut antoisaksi, mutta myös haastavaksi. Ilman etiopialaista tulkkiä tai avustajaa kieli menee välillä solmuun ja kuullunymmärtäminen on kaukana 100%:sta. Välillä on joutunut uskomattomiin tilanteisiin syrjäkujilla valtavien lapsilaumojen kanssa, eivätkä silloin haaveilut etiopialaisesta avustajasta paljoakaan auta. Ainut mahdollisuus on pyytää Taivaan Isää apuun! Siitä huolimatta on ollut hienoa tavata lasten perheitä, jakaa heidän arkeaan ja elämäänsä. Monet lapsista, kuten kuvassa oleva 9-vuotias Muluqan-niminen poika, asuvat vanhojen isovanhempiensa kanssa ja tulevaisuus saattaa siten tuntua epävarmalta. Voimme jättää lapset ja heidän sukulaisensa Taivaallisen Isän käsiin.

"Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän." Ilm. 3:20. Vielä tänäkin päivänä Jeesus tekee työtään ihmisten sydämissä. Hän kolkuttelee. Sitä tapahtuu täällä Etiopiassa, sitä tapahtuu myös Suomessa. Ja siitä kuuleminen on aina jotenkin hätkähdyttävää.

Siunausta,

Heidi

Rukousaiheita:

- Kiitos: etiopialaisen koordinaattorin löytyminen kummilapsipaikalle!
- Kummilapsiohjelmassa mukana oleva muslimityttö ja hänen perheensä. Perheen isä käy nykyään kirkossa ja myös äiti on innostunut Raamatun lukemisesta.
- Suomalaiset lapset Gindhirissä.
- Helenan asettuminen Suomeen, Niemelöiden paluu Suomeen toukokuussa.
- NLM:n Etiopian työn viikon mittainen konferenssi Awasalla 9.-16. helmikuuta.
- Tulevaisuus. Oma haave olisi, että voisin / voisimme löytää Etiopiasta jonkinlaista lyhytaikaista työtä tai harjoittelua ensi syksylle. Mikä mahtaa olla Jumalan tahto?
- Kiitos: ystäväyhtymisestä Hiekkasten apulaisen Gishun kanssa.

*****

Viimeisessä ystäväkirjeessäni lähetin teille kuva-arvoituksen. Suunnatonta suosiota kisa ei saanut, mutta joitakin hyviä arvauksia tuli! Ensimmäinen palkinto lähtee Johanna Tuorille, toinen Petri Kolulalle! Saatte tarkkailla postiluukkujanne ;)

1. Palkinto: *"Kyseessä on sontauuni: siellä kuivataan lehmänsonnasta polttoaineena käytettäviä kakkareita."*

2. Palkinto: *"Veikkaan että se on hautomakone jonka toiseen päähän laitetaan illalla kananmunia ja liukuhihna kuljettaa ne hitaasti aamua kohti toiseen päähän. Aamulla sitten siellä on suloisia pikku kananpoikia odottamassa iloista omistajaansa."*

Oikeasti nuo peltilaatikot toimivat vartijoiden yöllisinä makuupaikkoina ja siksi niitä näkyikin paljon kaupungin liikekeskustassa. Hökötyks kätkee usein sisälleen patjan, tyynyn ja huopia.

*****

Lämmin kiitos teille rakkaat ystävät, kun olette jaksaneet Heidin matkassa mukana, ajatuksin ja rukouksin. Jeesus, rakas Vapahtajamme sinua ja rakkaitasi siunatkoon.

t. Hannu

Yhteystietoni:
Hannu Punkari
Katajatie 12
61400 Ylistaro
hannu.punkari@netikka.fi
050-5912663

*****

Tukimaksuja varten ovat Kylväjän tilit OP 509288-213457 tai Sampo 800012-966720. Maksassasi kannatusmaksua kirjoita tiedonantoihin "Heidi Punkari" sekä oma kotiseurakuntasi. Jos kotiseurakuntasi on Ylistaro voit Heidin nimen ja kotiseurakunnan sijaan käyttää viitenumeroa: 20052 74813.